Fotbal

DIVIZIONARELE „A" LA JUMĂTATE DE DRUM

TRIBUT GREŞELILOR PERSONALE ŞI STERILITĂŢII ÎN ATAC

După ce F. C. Constanţa revenea spectaculos în Divizia „A", antrenorul **Emanoil Haşoti** făcea următoarea declaraţie: **„Pînă acum totul a fost frumos. Dar noi sîntem realişti, deoarece greul abia începe. Avem un lot nu prea tînăr, cu cîţiva fotbalişti în preajma vîrstei de 30 de ani sau trecuţi de ea; posibilii înlocuitori sînt la distanţă cam mare, valoric vorbind, de titulari. Şi mai este ceva. Depinde şi de cum vom lua startul..."** Într-adevăr drumul echipei Litoralului a fost marcat în sezonul de toamnă de... ceea ce antrenorul ei se temea. Să recapitulăm puţin: în etapa de debut, F. C. Constanţa — Sport club Bacău 0—1 (Şoiman înscria în min. 44 unicul gol), o partidă în care raportul şuturilor şi al cornerelor, net favorabil gazdelor, era anulat de două mari greşeli personale ale lui Antonescu şi, respectiv, Turcu; în etapa a II-a: 1—1 cu Progresul Vulcan, la Bucureşti (după ce F.C. a condus cu 1—0 !); în etapa a III-a, constănţenii au făcut-o din nou „fiartă" acasă (0—0 cu F. C. Olt) şi... uite aşa au început coborîşurile şi urcuşurile în campionat, **oglindite în cele şapte puncte cedate pe teren propriu şi patru aduse din deplasare!** Încă cîteva exemple: la Tîrgovişte, cu C. S. (unde echipa s-a mişcat destul de bine) meciul a „curs" spre 1—1, dar Nistor a comis penalty şi echipa lui Dobrin a cîştigat... gifiind; în meciul cu Dinamo, F. C. Constanţa şi-a turnat singură plumb în picioare, bucureştenii deschizînd scorul pe o inexactitate comisă la centrul terenului de Antonescu; la Arad, „marinarii" au păstrat scorul alb pînă în min. 61, însă a greşit Costaş, intervenţie întîrziată, şi cursul partidei s-a schimbat; la Petroşani, echipa lui Haşoti a remontat spectaculos de la 0—2 şi, din nou, Costaş gafează copilăreşte, Gache comite un 11 m inutil şi... conturile erau încheiate. În toate aceste cazuri relatate, echipa constănţeană n-a evoluat rău, **însă abudenţa greşelilor individuale, lipsa de concentrare a jucătorilor în faza de apărare au năruit mari speranţe.**

Toate acestea s-au petrecut în prima parte a sezonului, pentru că în a doua, mai exact din etapa a X-a, **„unsprezecele" constănţean a dovedit mai multă constanţă şi siguranţă în apărare, mai multă încredere în posibilităţile proprii** (reţineţi — echipa n-a putut beneficia de nici un transfer de rezonanţă).

Ceea ce trebuie însă de apreciat este faptul de necontestat că echipa de pe litoral n-a venit în Divizia „A" să facă antijoc; ea şi-a disputat în mod deschis şansele, n-a tras cu dinţii de rezultate în deplasare, tenta sa ofensivă, generală, fiind ilustrată şi de poziţia sa într-un clasament „sui generis" al şuturilor expediate în acest sezon: **F. C. Constanţa este plasată în vecinătatea primelor două locuri ocupate, în ordine, de Dinamo şi Universitatea Craiova.** Este o demonstraţie a disponibilităţilor ofensive ale echipei antrenate de cuplul **Em. Haşoti — C. Mareş**, disponibilităţi care, **din păcate, n-au avut suficientă „acoperire" în faţa porţilor adverse.** Semnificativ este faptul că **I. Moldovan** (folosit în 16 partide), **Mărculescu** (12), **Turcu** (12) şi **Peniu** (9) au la activ puţine realizări: **primii trei, numai cîte un singur gol; ultimul,** 3. Pe bună dreptate apărătorii îşi pot găsi un alibi în sterilitatea atacanţilor, dar şi acestora din urmă trebuie să le dăm dreptul să se plîngă de aportul mijlocaşilor (sau al fundaşilor ofensivi) în elaborarea fazelor de atac, care trebuie să poarte **pecetea rapidităţii, exactităţii şi oportunităţii paselor.** Ca să nu mai vorbim de varietatea mijloacelor de atac pe care mijlocaşii au datoria să le aducă în joc. Or, şi din acest punct de vedere sînt unele lucruri de reproşat la echipa constănţeană. **Conducerea tehnică şi jucătorii sînt conştienţi că vor avea mult de lucru în această iarnă, începînd cu pregătirea fizică şi terminînd cu cele mai mici amănunte legate atît de registrul tehnico-tactic al echipei, cît şi de sporirea gradului de îndrăzneală în jocul echipei** (citeşte, agresivitate în înţelesul bun al cuvîntului).

Pentru realizarea urgentelor deziderate, aşa cum bine remarcă şi preşedintele clubului, **Nicolae Oglindă**, este nevoie ca F. C. Constanţa să depună o **MUNCĂ LA PUTEREA MAXIMĂ!** Cele patru puncte aduse de afară, mobilizarea din a doua parte a sezonului de toamnă sînt argumente că echipa de pe litoral se poate autodepăşi.

Stelian TRANDAFIRESCU

Doi înaintaşi contra patru apărători, iată una din explicaţiile insucceselor constănţene pe teren propriu. (Fază din meciul F.C. Constanţa — „U" Craiova, 1—1).

13. F.C. CONSTANŢA 17 4 7 6 19-21 15

● **Puncte cîştigate în deplasare**: 4 (cîte unul cu Progresul Vulcan, Sportul studenţesc, Politehnica Timişoara şi F.C.M. Braşov). **Puncte pierdute pe teren propriu**: 7 (cîte 2 cu S. C. Bacău şi Dinamo, cîte 1 cu F. C. Olt, Corvinul şi Universitatea Craiova).

● **Cel mai bun loc ocupat**: 11 — etapa a 5-a; **cel mai slab loc**: 17 — etapele a 9-a şi a 11-a.

● **Golgeterii echipei**: Buduru 6 goluri, I. Constantinescu şi Peniu — cîte 3, Gache şi Petcu — cîte 2, Mărculescu, I. Moldovan şi Turcu — cîte 1.

● **Jucători folosiţi**: 23. Antonescu 17 meciuri, Drogeanu, Gache, Buduru şi I. Moldovan — cîte 16, Costaş, Petcu şi Borali — cîte 15, I. Constantinescu şi Nistor — cîte 13, Turcu şi Mărculescu — cîte 12, Peniu şi Caramalău — cîte 9, Purcărea 7, Zahiu II 4, A. Constantin şi Ştefanovici — cîte 3, Mănăilă şi Lascu — cîte 2, Ciobanu, Livciuc şi Bătrineanu — cîte 1.

● **Primii jucători pe baza notelor**: 1. Antonescu 7,06, 2. Costaş 6,86, 3. Buduru 6,62

● **Media notelor echipei**: 6,43 (6,60 acasă — 6,26 în deplasare).

● **Cartonaşe roşii**, nici unul.

● **Cartonaşe galbene**: 10 (7 jucători); cele mai multe Costaş, Turcu şi Borali — cîte 2.

● **A beneficiat** de o lovitură de la 11 m, transformată de Petcu. A fost sancţionată cu 4 penalty-uri: 3 transformate şi 1 ratat.

● **A expediat** 246 de şuturi (162 acasă — 84 în deplasare), dintre care 122 pe spaţiul porţii (90 acasă — 32 în deplasare).

„OBSESIA FINALURILOR", UN... ADVERSAR ÎN PLUS

Formaţia vîlceană a ocupat la finele ediţiei trecute un onorabil loc 9, poziţie care putea fi şi mai bună — chiar locul 5 —, dacă în ultima etapă n-ar fi pierdut pe teren propriu întîlnirea cu Sportul studenţesc. Acest insucces, în fapt ratarea unei performanţe deosebite a clubului din Rm. Vîlcea, s-a constituit într-un început de drum destul de zbuciumat pe care echipa l-a parcurs în continuare şi care a lăsat urme adînci, mai ales din punct de vedere psihic. Şi consecinţele nu au întîrziat să apară. Iat-o pe Chimia, la sfîrşitul turului actual, pe locul 14, cu doar 15 puncte agonisite, şi ele cu mari emoţii...

Cauzele acestui regres sînt mai multe şi de diversă natură. Prin plecarea lui **M. Pigulea** au venit **T. Dima** — principal, **P. Gavrilă** şi **Fl. Cheran** — secunzi, toţi trei în postură de debutanţi. Au apărut astfel inerente dereglări în mecanismul echipei, căutîndu-se unele modificări în ideea de joc. Urmarea: un prim punct pierdut pe teren propriu, cu „U" Cluj-Napoca, în etapa a 2-a, la care s-a adăugat „remiza" cu Jiul din runda a 6-a. La —2, Chimia a schimbat conducerea tehnică, renunţînd la T. Dima şi promovîndu-l pe P. Gavrilă antrenor principal. Schimbare care a coincis cu revenirea lui **Basno** după „halta" făcută la Timişoara, unde dorea să joace, şi cu retragerea din activitatea competiţională a căpitanului ei, portarul **Constantin**, care a fost în multe cazuri factorul principal al rezultatelor deosebite obţinute de Chimia în ultimii ani. În plus, **Alexandru** a părăsit pentru cîteva etape echipa, lăsînd un gol greu de acoperit. Deci sarcină grea pentru tînăra conducere tehnică, compusă din P. Gavrilă şi Fl. Cheran. Ei au găsit şi o soluţie care se pare că este eficientă, prin reprofilarea vîrfului **Preda** pe post de fundaş central de marcaj, iar cînd situaţia nu impunea altă soluţie, secundul **Cheran** a pus zdravăn umărul, intrînd pe teren, unde s-a achitat bine de sarcina de jucător. Din păcate, pe jocul de ansamblu al echipei şi-a pus amprenta obsesia psihică a finalurilor de meci. Dacă în întîlnirea cu Progresul-Vulcan căderea echipei de la 3—0 la 3—2 nu a avut efect în privinţa zestrei de puncte, în schimb în partida cu C.S. Tîrgovişte ea a fost decisivă, de la 3—0 tîrgoviştenii reuşind un nesperat 3—3 în chiar ultimul minut de joc. Această „criză" psihică a continuat în meciul de la Bucureşti, cu Dinamo, cînd în minutul 89 dinamoviştii au înscris golul victoriei, vîlcenii ratînd un punct mare în faţa liderului de atunci. Punct care ar mai fi atenuat din impresia generală privind realizările echipei în deplasare, de unde, în tot turul, Chimia s-a întors de fiecare dată cu mîna goală. Şi nu se poate spune că echipa s-a dăruit în exclusivitate doar variantei defensive, trăgînd cu dinţii de un 0—0. Ea a avut cîteva evoluţii apreciabile pe terenuri străine, mai ales la Piteşti şi Bacău, unde a fost foarte aproape de atingerea scopului, dar au intervenit marile ratări, cîte 3—4 de meci. Carenţă manifestată şi pe teren propriu, la care s-a adăugat şi lipsa de curaj în a-şi asuma sarcina golului la mai toţi jucătorii din primele linii, ei rezumîndu-se doar în a face mai tot timpul un joc de pivot pentru omul de gol, Gingu. Diferenţa dintre cele 8 goluri ale lui Gingu şi următorul clasat, G. Stan, cu 3 goluri, fiind sugestivă. În cronica meciului cu U.T.A., din cadrul ultimei etape a turului, se scria: **„Chimia a atacat pe toată latura terenului, ingenios şi dens, a creat numeroase breşe... a atacat în forţă..."** — aprecieri care vin să demonstreze că echipa a depăşit, se pare, declinul psihic. Confirmarea lor o aşteptăm în primăvară, cînd Chimia se va angaja într-un retur de forţă pentru a reveni acolo unde de fapt tinde să ajungă, şi nu neîndreptăţit.

Adrian VASILESCU

14. CHIMIA 17 6 3 8 20-31 15

● **Puncte cîştigate în deplasare**: nici unul. **Puncte pierdute pe teren propriu**: 3 (cîte 1 cu „U" Cluj-Napoca, Jiul şi C. S. Tîrgovişte).

● **Cel mai bun loc ocupat**: 13 — etapele a 4-a şi a 16-a; **cel mai slab loc**: 17 — etapele a 3-a, a 5-a, a 7-a şi a 10-a.

● **Golgeterii echipei**: Gingu 8 goluri, G. Stan 3, Alexandru, Teleşpan şi Savu — cîte 2, Stanca şi Carabageac — cîte 1, Pană (Sportul studenţesc) — autogol.

● **Jucători folosiţi**: 22. Cincă şi Gingu — cîte 17 meciuri, Carabageac şi Preda — cîte 16, Stanca şi Catargiu — cîte 15, Savu, G. Stan, Teleşpan şi Iordan — cîte 14, Alexandru 12, Pavel şi Basno — cîte 10, Cheran 8, Georgescu 6, Constantin 5, Roşca 4, Cilean 3, Ciofică şi Circeag — cîte 2, Nica şi Enache — cîte 1.

● **Primii jucători pe baza notelor**: 1. Gingu 7,00, 2. Savu 6,38, 3. Catargiu 6,37.

● **Media notelor echipei**: 6,34 (6,43 acasă — 6,25 în deplasare).

● **Cartonaşe roşii**: nici unul.

● **Cartonaşe galbene**: 16 (11 jucători); cele mai multe: Preda, Catargiu, Carabageac, Teleşpan şi Basno — cîte 2.

● **A beneficiat** de o lovitură de la 11 m, transformată de Savu. A fost sancţionată cu 3 penalty-uri, transformate.

● **A expediat** 227 de şuturi (165 acasă — 62 în deplasare), dintre care 108 pe spaţiul porţii (75 acasă — 33 în deplasare).

Chiar dacă Chimia a pierdut în ultimele minute, partida din Capitală cu Dinamo, ea a lăsat atunci o bună impresie, remarcîndu-se, în mod deosebit, tînărul portar Pavel (în centrul acestei secvenţe de grup).

Un „actor principal", Ştefănescu, căpitanul echipei naţionale

DESPRE „PIESELE", BUNE ŞI SLABE, ALE FOTBALULUI NOSTRU

La 30 de ani, Costică Ştefănescu, căpitanul echipei naţionale şi al Universităţii Craiova, este nu numai un jucător şef de promoţie în ţara noastră, ci şi un bărbat integru, cu o judecată matură, un om care îţi spune răspicat ceea ce gîndeşte, fără ocolişuri cu care să se eschiveze şi fără să rotunjească asperităţile care apar — vrînd, nevrînd — în orice discuţie cinstită despre fotbalul nostru.

Am vorbit recent cu el, la început liniştit, apoi din ce în ce mai aprins, pe măsură ce conversaţia noastră a ajuns la... ratarea turneului final al C.M. şi la Bayern München.

Rep.: Hai să o luăm cu locul II ocupat de Ştefănescu în clasamentul actual al fotbaliştilor români. Cum ţi se pare?

— Balaci a meritat să fie primul! Şi eu l-aş fi scris tot pe el pe primul loc. Asta nu înseamnă că nu aş fi dorit şi eu să fiu primul fotbalist român al anului — aşa cum doresc, de pildă, să fiu în 1982 —, dar trebuie să vă mărturisesc că pentru mine locul I CEL MARE ar fi însemnat calificarea noastră pentru Spania. Atunci toată echipa României ar fi meritat locul I.

Rep.: Să lăsăm, deocamdată, Spania şi să mai rămînem puţin în România. Vorbind despre Universitatea Craiova, cum îi apreciezi anul competiţional 1981?

— Cel mai bun — de departe — din toată istoria echipei. Am luat titlul, am cîştigat „Cupa României", am ajuns — premieră românească — în primăvara Cupei campionilor europeni. Am luat — cum se spune — tot ce se putea lua! E adevărat că am şi tras de noi cît am putut.

Rep.: Şi anul 1982... Iarăşi dialog Craiova — Dinamo... Cum vezi, acum, această întrecere? Mai concret: ce crezi că are Dinamo şi nu aveţi voi şi ce aveţi voi şi nu are Dinamo?

— 1) Dinamo s-a întărit cu doi jucători foarte valoroşi: Moraru şi Orac. 2) Dinamo are în Augustin jucătorul cel mai periculos pentru adversar pentru că vine de departe, de la 30—40 m, cînd ajunge lîngă apărătorul advers se face că pasează sau că şutează şi tocmai atunci aruncă mingea pe lîngă tine şi reaccelerează neaşteptat, spărgînd apărarea, intrînd în careu, în poziţie de gol adeseori, manevră care-i reuşeşte des pentru că fundaşii nu-l „iau" hotărît, din faţă, atenţi la finalul primului său sprint. 3) După modelul lui Dinu, Dinamo luptă mai mult ca altădată şi cedează foarte greu. 4) Cred că în acest campionat dinamoviştii s-au arătat pînă acum mai setoşi de victorie, de titlu, decît unii dintre noi, care prea se văd „cei mai — cei mai" dintre toţi. În privinţa aceasta, antrenorii noştri (om minunat, Nelu Oblemenco şi secund foarte valoros, Tică Oţet) vor trebui să-i mai aducă cu picioarele pe pămînt. Nu sîntem o echipă de „Cruyffi" şi de „Kempeşi", tot ce am realizat am realizat prin multă muncă. 5) Apoi, glumind numai pe jumătate, Dinamo are autobuz şi noi încă nu avem...

Ce avem noi şi nu are Dinamo? În timp ce rivalii noştri au, zic eu, vreo 7—8 titulari, noi avem vreo 14.. Este singurul nostru avantaj real, dar care şi el, nefolosit în chip inteligent, s-ar putea întoarce împotriva noastră... Cine va cîştiga? La arbitraje egale în corectitudine — cum ar fi obligatoriu să fie cele din retur după ultimele „clasamente ale adevărului" în ceea ce-i priveşte pe conducătorii de joc — ar trebui să terminăm noi în faţă. Oricum, avem în acest campionat rivali foarte puternici, pe care-i stimez sincer pentru marea lor dorinţă de victorie.

Rep.: Rămînînd tot la... Universitatea Craicva, ce părere ai de Bayern München?

— Mare ghinion şi mare şansă! Dacă am fi căzut, de pildă, cu Ţ.S.K.A. Sofia, care la ora la care vorbim a fost întrecută în clasament de Levski-Spartak, învinsa lui Dinamo, urcam probabil între primele 4 echipe ale continentului. Dar urcam prin... sorţi. Cu Bayern însă, poezia şansei roze a zburat. Va trebui să luptăm cum nu am mai luptat niciodată în viaţa noastră pentru cea mai mare performanţă a vieţii. Nu vreau însă să umflu vorbele ca baloanele, de aceea vă spun sincer, ca de la om la om: să le dăm noi supercampionilor ăştia 2 goluri în plus la Craiova, 2—0, de exemplu, ar fi ideal, şi la München mergem să murim pe teren...

Rep.: Şi acum naţionala. Nimeni nu l-a întrebat pînă acum pe căpitanul echipei reprezentative cum îşi explică el ratarea turneului final al C.M. Te întreb eu...

— Rezultatele sînt clare. La cauze am văzut şi eu că se cam pasează mingea şi... mortu' de la unul la altul. Eu susţin că au fost mai multe cauze, care s-au legat nefericit. Încep cu turneul de astă-vară din R.F.G. Adversari slabi, jocuri neconcludente, eram izolaţi într-o pădure, mizîndu-se pe un cîştig psihic şi a fost exact invers... Nu ne-am simţit bine în nici un fel. Or, şi munca are nevoie de o ambianţă omenească bună, corespunzătoare. Că pregătirea generală de bază a fost slabă a dovedit-o şi faptul că în toamnă au corespuns — dintr-o întreagă echipă! — doar trei jucători.

Rep.: Care dintre ei?

— Păi, se ştiu: Balaci, Sameş, Ştefănescu. Asta ca să lăsăm de o parte ipocritele false modestii şi s-o spunem drept, pe româneşte.

Rep.: Revenind la cauze...

— Nu am avut adversari ca lumea, puternici, la Bucureşti, tocmai unde jucam meciurile decisive, în afara Bulgariei, care ne-a şi bătut. O altă greşeală — decisivă, susţin eu — s-a produs în meciul-tur cu Elveţia. Atunci s-a schimbat prea mult echipa. Un jucător înlocuit — mergea. Dar nu trei, ca să nu mai vorbesc şi de Iordache, portar cu care orice echipă naţională românească joacă altfel. Mult mai sigură pe ea. Eram un bloc unitar care s-a spart în 4 locuri. Prea multe. Asta în vreme ce englezii au menţinut aceeaşi echipă şi după înfrîngeri. Au ştiut ei ceva şi în orice caz au ştiut mai bine ca noi lecţia din moment ce ne-au întrecut în clasament deşi noi le-am luat — glorie fără eficienţă — 3 puncte din 4 posibile.

Rep.: Ce părere ai de noua echipă naţională, de noul său antrenor principal, Mircea Lucescu?

— Putem face, din nou, o echipă bună. Pentrn că am avut o echipă bună! Tinerii care vin, un Gabor, un Rednic, un Klein sînt băieţi talentaţi. Caracter să aibă! Pentru că nu există fotbalist mare fără caracter! Cît despre Lucescu, ce să spun? A avut încredere în mine, am şi eu încredere în el. Rămîne să ne înhămăm cu toţii la o treabă grea şi într-o cursă foarte dificilă pentru care mi-aş da zece ani din viaţă să o cîştigăm de data aceasta.

Marius POPESCU

JUCĂTORUL – ELEMENTUL DETERMINANT PENTRU NIVELUL VALORIC AL COMPETIŢIEI

● „Top '81 – primii 5 jucători pe posturi, în Divizia „A" ● Media notelor, „radiografic" a constanţei (sau inconstanţei...) ● 11 jucători craioveni – o echipă! – în „top" ● Doar „lanterna roşie" fără reprezentanţi în „top" ● Mai mult de jumătate din cei 55 de fotbalişti, sub media 7! Mediocritatea...

Realitatea campionatului primei noastre divizii, uneori pasionantă, alteori lipsită de puncte majore de interes, dar mereu înconjurată de dragostea şi speranţele de mai bine ale zecilor de mii de suporteri, are ca figură **centrală – firesc! – JUCĂTORUL. El este cel care polarizează, în cele din urmă, atenţia, el este cel care determină, în ultimă instanţă, nivelul valoric al competiţiei.**

Iată de ce „TOPUL" campionatului, al fotbaliştilor din Divizia „A", alcătuit pe baza notelor acordate, etapă de etapă, de cronicarii de specialitate ai ziarului nostru, este urmărit cu interes de iubitorii sportului cu balonul rotund din ţara noastră. Fără pretenţia de a aprecia evoluţiile divizionarilor „A" cu o balanţă farmaceutică – aşa cum pretinde că o face un „specialist" care, probabil, se pricepe mai bine la reţete în fotbal decît în cele ale meseriei sale – **credem că mediile acestor note obţinute într-un an calendaristic (care însumează returul ediţiei precedente, precum şi prima parte a campionatului în curs) pot constitui o radiografie a constanţei (sau inconstanţei...) jucătorilor, a aportului lor la rezultatele echipelor din care fac parte.**

Din cele 15 competitoare – promovatele din eşalonul secund nu au putut intra în discuţie, componenţii acestora neavînd posibilitatea de a atinge cifra minimă (25) de partide pentru a intra în „Top" – **doar formaţia bucureşteană Progresul, „lanterna roşie", nu are nici un reprezentant printre cei 55 de fotbalişti (primii 5 de fiecare post) aflaţi în „TOP '81".**

Cei mai mulţi jucători îi are echipa campioană, Universitatea Craiova, 11, parcă simbolic în a sugera ECHIPA care a dominat sezonul competiţional intern, care a dat cei mai mulţi selecţionabili şi a realizat în premieră calificarea unei reprezentante a fotbalului românesc printre primele 8 echipe campioane din Europa. Pe locurile următoare, **Dinamo** şi **Sportul studenţesc** (cîte 7 jucători în „Top"), **Corvinul** (6), **toate formaţii aflate în prim-planul campionatului.** Deci, credem noi, încă o dovadă că „radiografiile" sînt reale. Dar să încercăm o „developare" a acestora.

Cavai, sau „portarul devine... portar la 27 de ani"

Ultimul apărător, cel care între buturi încearcă — şi nu de puţine ori reuşeşte! — să repare erorile coechipierilor săi. Cel care, însă, dacă a greşit, nu mai are la cine apela... Portarul. Interesantă, opinia unui atacant care, de la celălalt capăt al propriului teren, priveşte dintr-un unghi favorabil acest post de mare responsabilitate: **„Portarul devine... portar la 27 de ani. Talentul, curajul, reflexele se arată la tinereţe, dar portarul trebuie să şi judece, să demonstreze siguranţa şi experienţa necesare. Un portar poate fi în formă maximă şi la 36 de ani".** Opinia îi aparţine actualului antrenor al echipei naţionale, **Mircea Lucescu**, şi a fost exprimată în sprijinul convocării portarului CAVAI la recentul trial al posibililor selecţionabili. Şi chiar dacă în afirmaţia: **„Cavai ţine Jiul..."** se află o doză de exagerare, faptul că jucătorul nr. 1 petroşenean conduce „top"-ul portarilor în acest an spune la fel de mult. Dealtfel, el este şi singurul reprezentant al Jiului printre cei 55 de jucători intraţi în aceste clasamente. Cavai apără cu eficienţă buturile echipei sale, dar şi firma „vechii gărzi". Pentru că prin vîrstă (30 ani) şi prezenţă în Divizia „A" (aproape 200 meciuri) el se află pe locul secund, după portarul nr. 1 al echipei naţionale din ultimii ani, **Iordache** (31 ani, peste 230 de meciuri în „A"), pe care l-a depăşit, însă, în „top" (goalkeeper-ul militar absentînd, din păcate, o bună perioadă de timp, fiind accidentat). Despre **Moraru**, revenit spectaculos în prim-plan, s-a spus, odată cu transferarea sa la Dinamo, că această echipă şi-a găsit, în sfîrşit, portarul, dar că şi talentatul (şi ghinionistul!) Moraru şi-a aflat un cadru pozitiv de valorificare a calităţilor. Şi într-adevăr, cu un sezon mai plin ca de obicei, tînărul portar (25 de ani) a dat mai multă siguranţă apărării dinamoviste, reintrînd şi ca titular în noua echipă reprezentativă, aliniată la Berna, unde s-a distins în mod deosebit.

Rednic, o promisiune: Naghi-Ştefănescu, un cuplu inedit; dar fundaş stînga?

Prin REDNIC şi **Mihai Marian**, primii doi clasaţi pe postul de fundaş dreapta, tineretul are o ascensiune viguroasă într-un compartiment (defensiv) dominat încă, după cum vom vedea, de jucătorii mai vîrstnici, cu experienţă. Rednic — după părerile celor care au asistat la C.M. de juniori de la Melbourne, cel mai sigur fundaş al echipei noastre — se află într-un evident progres, la 19 ani el dovedind că are o remarcabilă tehnicitate şi un grad apreciabil de maturitate tactică, care-i permit să evolueze cu succes pe orice post în linia de fundaşi. Să ne reamintim în acest sens că el a jucat în meciul (spectaculos) din toamnă dintre loturile reprezentative „A" şi de juniori, pe rînd la amîndouă echipe, la cei „mici", ca libero, la cei „mari" ca fundaş de margine, şi în ambele ipostaze la fel de bine.

Mihai Marian (21 ani) — „racolat", ca şi Rednic, dintre extreme! — a adus în apărarea studenţilor bucureşteni acel „vînt de ducă" în atac (viteză şi combativitate), deşi în echipa reprezentativă a fost selecţionat celălalt coleg de post, **Munteanu II...** Atît Rednic, cît şi M. Marian îi devansează pe titularul reprezentativei în preliminariile C.M., **Negrilă şi** pe **M. Zamfir**, piteşteanul care în urmă cu doi-trei ani se anunţa „solist" pe acest post, dar acum este în scădere. Pe locul **5**, băcăuanul **Andrieş**, probabil pentru că a marcat în acest tur 4 goluri, doar cu unul mai puţin decît golgeterul echipei sale, atacantul Şoiman...

★

Jucătorul braşovean **Naghi** a dovedit multă constanţă în campionat, constanţă care l-a plasat şi în anul trecut în fruntea ierarhiei postului de fundaş central, precum şi la încheierea turului actualei ediţii. Şi care îşi are obîrşia — dincolo de calităţile sale, printre care sobrietatea se află la loc de cinste — şi în anii de ucenicie pe lîngă „meşterul" Pescaru, de la care a deprins plasamentul şi clarviziunea specifice rolului de **libero.** Pe locurile următoare, doi „adevăraţi" fundaşi centrali de marcaj: reputatul internaţional **Sameş** (cu unele „sincope" de formă) şi **Iorgulescu.** În partidele internaţionale Sameş şi-a făcut datoria! Iorgulescu şi-a grevat poziţia în clasamentul 1981 prin actele de duritate şi nesportivitate care l-au şi trimis pe tuşă cîteva etape în turul recent încheiat. Evoluţia pozitivă lîngă Ştefănescu (amîndoi, jucători tehnici) la debutul său în echipa naţională, într-un meci oficial, a contat, probabil, în atenuarea impresiei defavorabile lăsate în finalul sezonului de longilinul fundaş al studenţilor bucureşteni. Mulţi aşteptau ca tînărul **Bumbescu** (21 ani), odată ajuns la Dinamo, lîngă un „vulpoi" ca **Dinu**, să-şi valorifice pe deplin calităţile fizice care-l acreditează. Dar el n-a depăşit, după cum se vede, plafonul mediu, insuficient pentru o reală competiţie pe planul reprezentării internaţionale.

★

ŞTEFĂNESCU, căpitanul tricolorilor în campania preliminariilor C.M., a făcut tot ce a depins de el pentru a asigura calificarea la turneul final. A adus în teren aceeaşi prestanţă şi aceeaşi siguranţă (ambele derivate din ştiinţa jocului) cu care, de obicei, evoluează şi în campionat, calităţi care l-au situat pe libero-ul echipei naţionale în fruntea plutonului **celor** 55 de divizionari **„A" care au intrat în acest „top" (media** 7,61 pe anul 1981). El este, dealtfel, şi cel mai bine cotat dintre internaţionalii craioveni în recentul tur, ratînd de puţin primul loc, chiar în meciul-restanţă, care a încheiat sezonul, în faţa lui Iordănescu (Steaua). Este vorba, deci, nu de un simplu „purtător de cuvînt" al echipei campioane şi al actualului lider al primei divizii, ci de o valoare individuală incontestabilă, care l-a impus în acest rol. **Cazan**, perechea lui Iorgulescu într-un cuplu redutabil la Sportul studenţesc, îl talonează pe libero-ul naţionalei, ca unul dintre cei mai serioşi şi constanţi meseriaşi ai postului. Urmează doi jucători care au stat în anturajul lotului reprezentativ, **Dinu** şi **Al. Nicolae**, ambii în roluri-cheie la echipele lor de club, totuşi în „pierdere de viteză".

★

Cînd ne aflam în perioada răspunsurilor la tradiţionala anchetă de sfîrşit de an a ziarului nostru, am fost de multe ori martori la ezitările pe care interlocutorii noştri le-au avut atunci cînd au trebuit să desemneze pe titularul postului de fundaş stînga în „11"-le primei părţi a campionatului. O nouă confirmare, deci, că acest post este încă deficitar (mai ales la nivelul echipei naţionale). O promisiune, totuşi: între cei doi selecţionabili ai „preliminariilor", **Ungureanu** şi **Munteanu II**, juniorul **Matei**, un „cangur" care a urcat spectaculos în „top". Un „anonim" pe locul 4, hunedoreanul **Bogdan**, care a fost chemat la un trial al selecţionabililor pentru că reprezintă, s-a spus, **„o speranţă menită să determine ambiţiile celorlalţi jucători, prin exemplul său de dîrzenie, conştiinciozitate şi constanţă în campionat".** Iată încă o dovadă că notările cronicarilor noştri reuşesc să schiţeze, în timp, un profil distinct al jucătorului, în echipă şi în campionat.

„Linia de forţă" a echipei campioane, mijlocaşii

Fie-ne permis ca despre compartimentul median să începem caracterizarea cu o observaţie generală, care se impune: acesta este dominat de un „trio" al Universităţii Craiova — ŢICLEANU, DONOSE, BALACI, ceea ce subliniază şi statistic care este „linia de forţă" a echipei noastre campioane. Şi dacă vom compara acest trio cu următoarele clasate: **Augustin, Bölöni, Klein şi Petcu, O. Ionescu, Iordănescu** (ambele compuse din jucători consacraţi, dar şi din „speranţe"), valoarea liniei mediane craiovene se înfăţişează pregnant: Balaci — jucătorul român nr. 1 al anului 1981, Ţicleanu — „pistonul" de siguranţă şi de energie şi Donose — cel care, după excelente evoluţii în echipa de club, a ratat într-un singur meci de verificare titularizarea în naţională. Încă două remarci referitoare la acest compartiment al mijlocaşilor: locul periferic al internaţionalului **Stoica** (cu mari oscilaţii în campionat, ca şi în randamentul în echipa naţională), precum şi absenţa din „top" a unui alt internaţional de marcă, **Beldeanu...**

De la Lucescu, la Gabor

O surpriză ne întîmpină de cum păşim în perimetrul atacanţilor: LUCESCU, veteranul primei divizii (36 de ani), conduce autoritar grupul extremelor dreapta! Şi cine se află în urma lui? **Crişan**, cel care atunci cînd se ia în serios devine irezistibil (fapt dovedit din cînd în cînd şi la echipa naţională), tînărul băcăuan **Şoiman** (21 ani), cu calităţi reale de aripă (remarcat şi de... Lucescu, antrenorul) dar care n-a marcat decît 5 goluri în acest tur şi **Ţălnar**, dinamovistul care anunţa acum un an un duel de mare atractivitate (şi eficienţă!) cu Crişan, pentru titularizare în echipa naţională, dar care... Jucătorul-antrenor (sau invers?) Lucescu a doborît în acest an dintr-o singură lovitură două popice!

★

Criticat, ironizat, jignit chiar, dar văzîndu-şi mai departe de treabă, „vîrful" craiovean CĂMĂTARU încheie — pe deplin meritat! — anul 1981 în... vîrful „topului". Indiferent dacă-l agreează sau nu unii (dintre cei de pe margine), dotatul atacant al Universităţii are un rol important în jocul campioanei pe care, îndeobşte, şi-l îndeplineşte cu abnegaţie. Pentru aceasta, locul său în „top" este meritat. Îl urmează **M. Sandu** (aflat într-o permanentă cursă de titularizare la naţională...), **Cîmpeanu II** (care nu poate fi, cu randament, atacant central avansat), **Nedelcu** (jucător de tip britanic, dar cu multe fading-uri) şi **Dudu Georgescu** (care lăsa să se întrevadă la începutul toamnei un come-back). Un grup cu nume sonore, dar totuşi „vîrful" (cu golul!) este un deziderat la nivelul campionatului şi — mai ales — la echipa naţională.

★

Şi dacă un veteran este liderul aripilor dreapta, pe stînga găsim în frunte un cadet: GABOR (tot hunedorean, însă!). Laureat la C.M. de juniori de la Melbourne şi titularizat apoi în prima reprezentativă, în meciul cu Elveţia, din preliminariile C.M., Gabor constituie unul din jucătorii „noului val" de la care se aşteaptă relansarea fotbalului nostru în arena internaţională pe măsura realului talent al jucătorilor noştri, dar prea de multe ori neconectat la cerinţele şi responsabilităţile marii performanţe.

Pagină realizată de
Paul SLĂVESCU
şi Adrian VASILESCU

TOP '81

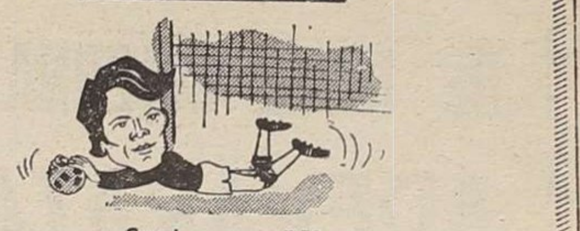

Cavai	7,53
Moraru	7,21
Lăzăreanu	7,17
Iordache	7,14
Lung	6,95

Rednic	7,24	Naghi	7,00	Ştefănescu	7,61	Ungureanu	7,07
M. Marian	7,18	Sameş	6,98	Cazan	7,29	Matei	6,86
Negrilă	6,85	Iorgulescu	6,96	Dinu	7,15	Munteanu	6,80
M. Zamfir	6,78	Bumbescu	6,91	Nicolae	7,09	Bogdan	6,78
Andrieş	6,70	Tilihoi	6,77	Cărpuci	7,03	Elisei	6,69

Ţicleanu	7,17	Donose	7,22	Balaci	7,39
Augustin	7,08	Bölöni	7,19	Klein	7,35
Petcu	7,03	O. Ionescu	7,01	Iordănescu	7,10
Chihaia	6,83	Bărbulescu	6,76	Kallo	6,72
T. Stoica	6,77	Alexandru	6,70	Iovănescu	6,61

GABARIT DEPĂŞIT
1

Lucescu	7,43	Cămătaru	7,20	Gabor	7,14
Crişan	7,18	M. Sandu	6,95	Gingu	6,91
Şoiman	6,84	Cîmpeanu	6,87	Cîrţu	6,89
Ţălnar	6,74	Nedelcu	6,73	Orac	6,78
Băluţă	6,73	D. Georgescu	6,56	Hajnal	6,57